

Pražský půlmaratón 2012 úspěšně za námi.

Mirek si vylepšil o půl minuty osobní rekord.

Čtrnáctý pražský půlmaratón se konal poslední sobotu v březnu za rekordního počtu 11 tisíc běžců. Kromě individuálního závodu byly na programu rovněž firemní štafety a další doprovodné akce. Počasí bylo dobré i špatné. Ke konci týdne se výrazně ochladilo a teplota se pohybovala kolem 8-10 °C, ale nepršelo. Naopak foukal poměrně silný severozápadní vítr, což mohlo na otevřených úsecích trati způsobit běžcům potíže. Trať vedla již tradičně z Palachova náměstí po nábřeží kolem Karlova mostu a Národního divadla do Nuslí, kde se otáčela zpět a mířila na druhou obrátku na smíchovské nábřeží. Odtud trasa závodu vedla po levém břehu Vltavy, krátce se u Národního divadla vrátila na pravý břeh a opět kolem Rudolfiny zpět přes Vltavu. Poslední smyčka vedla až k Libni a poté se trať vrátila na pravý břeh řeky a mířila zpět k Palachovu náměstí. Za nemocnicí Na Františku ještě jednou běžci zamířili přes řeku a po průběhu kolem Strakovy akademie je čekal finiš do cíle. Nejrychlejšího času dosáhl etiopský běžec Tsegay Atsedu, který pokořil hranici 59 minut a doběhl v čase 58,47 min. Nebýt nepříjemného protivětru v závěrečných 4 kilometrech, útočil by na světový rekord. I tak se jedná o pátý nejlepší světový výkon.

A pocity účastníka z letošního závodu? Se svým očekávaným časem kole 1 hodiny a 50ti minut jsem byl zařazen do startovní skupiny E, takže po výstřelu jsem se dostal na startovní čáru cca po 3,5 minutě. Dal jsem si za úkol to na začátku nepřepálit, takže jsem se tak pomalu rozklusával, a to i s ohledem na chladné počasí. Věděl jsem, že tabule označující kilometry jsou občas zastrčené, takže jsem se rozhodl, že si budu mačkat mezičasy na stopkách po 3 kilometrech. Vítr ani moc nezlobil, spíše se točil zleva, zprava. Na třetím kilometru mám mezičas 15:14 min, běží se mi dobře a snažím se udržovat tempo. Před občerstvovačkou na pátém kilometru tahám z kapsičky jogurtovou müsli tyčinku a pomalu ukusuji. Vydrží mi to až před desátý kilometr, průběžně upijím i ionťák, který jsem si sebou doma namíchal do lahvíček na pásku. Časy na šestém (30:19 min) a devátém (45:21 min) kilometru ukazují, že pokud to vydrží, výsledný čas bych mohl dostat někde pod hodinu padesát. Vodiče s balónky s tímto časem nevidím, jsou někde za mnou. Na dvanáctém kilometru mačkám stopky s časem o cca půl minuty rychlejším. Vzhledem k tomu, že jsem tempo nezvýšil a ani nesnížil, tak to vypadá, že byl kilometrovník špatně postaven. To se potvrzuje u cedule s třináctkou, kde mám naopak čas o půl minuty horší, než obvykle. Těší mne, že na 15. a 18. kilometru ještě držím tempo (75:50 a 91:25 min), i když protivítr je poměrně nepříjemný a nejde se moc schovat do houfu běžců. Ještě přeběh přes most u Letenského tunelu a už zahybám ke Strakově akademii, kde jsou cedule po sto metrech až do cíle. V cíli zastavuji stopky s časem 1:47:26 hod. Překonal jsem tak svůj osobní rekord z roku 2009 asi o půl minuty. V prostoru za cílem odevzdávám čip, naopak obdržím mattonku, iontový nápoj, banán a pomeranč a aluminiovou pláštěnku. Ta se mi pak docela hodí, protože u šatny čekám ve frontě ve studeném větru asi 25 minut na vydání svého batohu. Docela povedeným závodem jsem tak ukončil zimní přípravu na letošní radioorientáckou sezónu. A dosažené výsledky? Celkové pořadí 2634, pořadí mezi muži 2402 a pořadí v kategorii MM50 pak 131.místo (podle času dosaženého od startovního výstřelu tj. 1:51:15).

Mirek

Kromě Mirka běžela ještě Smíšek, která dosáhla času 2:24:02 a ve své kategorii doběhla 992, a Monča s časem 02:06:40 a 561.místem.

